

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

„Всичките права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжностъ на свободата е да защитава правдата.“

АДРЕСЪ: За писма статии и редакционни: До Редакцията. За пари (в. бонусе и ваучери) До П. Бобчевский. РЕДАКЦИОННАТА И АДМИНИСТРАТИВНАТА сѣдница е въ домъ Бобчевский, № 335, сръбцу Централната градска градина. Редакцията не отговаря за съдържанието на публикуваните писма и съобщения, които не сж отъ редакционните и дописниците. Неупотребените редакционни се връщатъ, ако се платятъ пощенските разходи. Неплатени писма не се приематъ.

ЦѢНИ. За абониранье на вѣстника: За година . . . 10 л. 6 мѣсеца . . . 5 л. въ странство за година 15 л. старъ брой . . . 50 ст. За обявленията: 1) Въ единъ стълбъ: На 1 стр. за цифер. редъ . . . 20 ст. 1 стр. . . 1 л.— другитѣ стр. . . 50 ст. 2) Въ два стълба: На 1 стр. за цифер. редъ—50 ст. 1 стр. . . 2 л. За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявлениа се правятъ важни отстъпки. АБОНИМЕНТЪТЪ ВЪ ПРѢДПЛАТА Важнаието на новъ абонатъ става вѣскаго отъ началото на вѣсеца. Единъ брой 20 ст.

Единъ брой 20 ст.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току следъ получаването на слѣдующия брой. Инакъ, следъ туй време, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ и Редакторъ

П. Бобчевский.

Редакцията е вела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сж придружени съ стойността. За обявленията се плаща следъ първото публикуване.

ОБЪВЛЕНИЕ

Като ликвидираме смѣтките и затваряме единия си магазинъ, който е на „Прѣславска Улица“ (сръбцу книжарницата на г. Христа Войшиковъ), молимъ всички г-да, които сж наврували въ този магазинъ, да благоволятъ да прѣчистватъ смѣтките си до 1-й идущий Марта.

гр. Варна, 15-й Февруарий 1894 г.

Яни Василато С-је.

По причина, че отговорникътъ ни е затворенъ, а прѣди встъпването на новъ отговорникъ прѣдѣлни да се изпълнятъ формалности, искани отъ закона за печата, — нѣщо, което не сполучиме да прѣдваримъ, — вѣстникътъ ни излиза този пътъ на половина, подъ отговорността на стопанина.

ПО РАЗГРАДСКИТЪ ИЗБОРИ.

„Свобода“ се замъчила като планина и родила мишка. Въ броя си отъ 10-й того, като възражая на мнѣнието ни, че въ Разградскиятъ избори властта е произволничала, защото се намѣсила между избирателитѣ въ избирателния дворъ, безъ да е била повикана отъ прѣдседателя на избирателното бюро, дава една записка, пратена отъ прѣдседателя на бюрото до окръжния управителъ, съ слѣдното съдържание:

„Повеже голѣма навалица се трупа и не може да се введе редъ за влизане и излизане отъ стаята на избирателитѣ, моля да се испратятъ двама стражари, за да пазятъ изходоветѣ.“

И „Свобода“ съ всичкото си лице обръща вниманието на читателитѣ си върху тѣзи записка, защото ний бѣхме дали заявлението на сѣщия прѣдседателъ на бюрото, че не е викалъ въоружени сили! Самата записка достатъчно ясно говори за себе си, че тукъ нѣма никакви безредици, които да сж принудили прѣдседателя да повика властта; ясно е, като бѣлъ денъ, че само двама стражари сж били повикани за да пазятъ реда при гласоподаването, а че да некарватъ избиратели или въобще да употребяватъ сила сръбцу избиратели. Ний не знаемъ още, да ли сжществувала такъва записка отъ ржката на прѣдседателя, г. Бърнева, защото на „Свобода“ твърдѣ не върваме, но, даже и да е сжществувала, тя не говори въ полза на „Свобода“, че властта законно взема избиратели отъ избирателния дворъ. Защото не цѣли роти стражари и войска е искалъ той, ами само двама; па и тия двама стражари не могатъ, нѣма въ право да пазятъ нѣкого отъ избирателния дворъ, безъ изрична заповѣдь отъ прѣдседателя на бюрото. А дѣ е тая заповѣдь? Докажете ъ! Но „Свобода“ съзанава, че полагамето на една въ такъва форма записка не оправдава намѣсата на властта и войската, че на тѣзи неина пашарма сж кжеи кривката. За туй тя дава още и единъ протоколъ, съставенъ отъ другитѣ лица, съставляющи бюрото, чрѣвъ който наистина се иска намѣсата на властта, за да извади 10 на души отъ избирателния дворъ. Въ всѣкой случай, обаче, и този протоколъ не струва ни дула тютювъ: Законътъ позволява намѣсата на властта не по исканьето на бюрото, а — по исканьето на прѣдседателя на

бюрото. На туй какво ще кажете? И има защо да иска тѣй законътъ; той не е да не знае, че изборитѣ се водятъ отъ партици и че въ бюрото може да има хора отъ разни партии, та може да не бждатъ съгласни всички за повиканьето или повиканьето на властта, а за туй именно е оставилъ туй право и длъжностъ на произвола на прѣдседателя на бюрото. (чл. 56) Въ дадения случай прѣдседателътъ на бюрото не виждалъ нужда да повика властта, нито пъкъ е имало вѣскагъ поводъ, както вече се изложи историята на тия избори въ 93-ия си брой. Не-ли биркотиата и сбиванията сж се подкачили, когато стражаритѣ сж искали да взематъ Калча Попова отъ избирателния дворъ, въ присѣтствието и безъ съгласия на прѣдседателя на бюрото? Защо сж вѣвали тамъ стражаритѣ безъ да е имало ни най-малкото смущение? „Свобода“ казва, че била вѣзла паяна тѣпла съ Б. Радаковъ и тѣзи тѣпла застрашавала бюрото. Е, добръ: какво точно е вѣршила? Кажете и това! Знае се, че, когато вѣвали стражаритѣ, въ двора е било мирно, избирателитѣ си гласоподавали, бюрото било на лице, никой не е билъ нито битъ! Какво право има властта да вѣвае при бюрото, когато вижда, че нѣма некакъво несправдливо отъ прѣдседателя на бюрото? „Свобода“ сама компрометира властта; казъто казва, че сж вѣзваньето на стражаритѣ, се почналъ бой и всички сж се испоплашили и избѣгали. Освѣнъ това пакъ „Свобода“ казва, че „паяната тѣпла“ дошла въ избирателния дворъ по 10 часа сугринна, а смугътъ е станалъ чакъ слѣдъ 1 1/2 часа слѣдъ паданъ! Цѣли 3 1/4 часа е било мирно и при тая нарѣчена „тѣпла“! Какъ тѣй?

Стаята си е истина, и тя е на лице въ венчката си голота. И не е въпросътъ, какъ трѣбвало да се квалифицира поведението на опозиционнитѣ вѣстници, като вземали публично защита на „прѣстѣпнитѣ“, ами въпросътъ е, какъ се оправдава прѣдъ Негово Царско Височество всичко това въ изборенъ денъ? Тукъ вече не е партизанска расправия. Хора бунтовници не ще гласоподаватъ за кандидати, които се приематъ въ Двореца. Хора бунтовници не ще се оплакватъ на Князи, като на народенъ Бичъ.

Съжкаяваме, че сега нѣмаме възможность да разсжждаваме по-нататъкъ, а ще заключимъ съ туй, че „Свобода“ не оправдава нищо, а случитѣ е капиталенъ въ всѣко отношение, той стои сръбцу всички твърдения на „народно-либералитѣ“, . . .

БЪЛЪЖКИ.

— Читателитѣ вече виждатъ отъ обвинителния актъ, тукъ обвиненъ, че г. прокурорътъ ни обвинява, да сме припесвали на Княза държавна измѣна и кѣтвотпрѣстѣпничество, както и да сме Го правили стражливъ.

По поводъ на туй, безъ да гледамъ, че е издадена тежка присѣда отъ първата инстанция на най-високо протестираме прѣдъ читателния свѣтъ, че всичките тѣзи заключения на г-на прокуроръ сж съвършено несостоятелни. Ний отъ дѣното на душата си сме възмущени отъ това обвинение и обръщамъ вниманието на г. Министра на Правосѣдието да внуши удовлетворително на своя чиновникъ, че трѣбва да бжде по-внимателенъ и да шина по-разумно, кога има такъва деликатни случаи въ печата. Читателитѣ добръ знае какво сме писали и, като прочете обвинителния актъ, ще се съжсаи, че едного отъ другото стоп като Шагъ отъ Багдадъ. Отъ наша страна, прѣдъ читателъ, за подкрѣплене на думитѣ си, ще обърнемъ вниманието му върху фразата, която стои още въ

вѣдлото, въ пърия пассажъ на статията „Князьтъ“, и която опрѣдѣля точно нашето отношение къмъ дѣлата на П. Ц. Височество. Ето тѣзи опрѣдѣлителна фраза: „ . . . мълкомъ удобрива (Князьтъ) и такъва ограничителни мѣрки за печата, подъ единъ принципъ, съвѣсно самнително сега за сега у насъ, че настоящето Народно Собрание прѣдставлявало народната воля!“ Какво търси тѣзи фраза въ статията, или за хубостъ е турена тя, или сме малки дѣца да се лѣжемъ съ такъва фрази, които почиватъ на науката за конституционализма? Не опрѣдѣля ли тя точно и положително мнѣнието ни, че Князьтъ върши споменатитѣ дѣла не като държавна измѣна, ами подъ единъ конституционенъ принципъ, сжществуваньето на който днесъ за днесъ („сега за сега“) у насъ, по отношение на Народното Собрание, ний тѣсно оспорваме въ цѣли колонии, като се и мълчимъ да убѣдимъ Княза въ вѣрността на нашитѣ убѣждения, и като Му прѣдпоставимъ явлъ противоконституционитѣ дѣла на правителството и камарата. Ако не е тѣй, какъва смисълъ има въпросътъ ни: „Какво трѣбва на единъ конституционенъ владѣтель, за да се убѣди да ли правителството се радва на, и искажда отъ, народното доврѣе и воля?“

Такива обвинения и присѣди именно каратъ публициста да си крие името, за да не се влачи и изнурива напуето по затвори и сѣдилища. . . Такива обвинения и присѣди не помагатъ дори и на правителството, а му вредятъ. Прѣдъ едно такъво обвинение, ний стоиме за дълъгъ да изразимъ пакъ публично негодованьето си и да отхвърлимъ това пезаслужепо цапанжто намъ патно прѣдъ Княза ни.

— За изложението на процеса по обвинителния актъ, трѣбва мѣсто, а сега то ни липсува.

— Получиме отъ Разградъ слѣдната телеграма, отиравела на 13-й тек. по 9 часа и 40 м. вечерю:

„Въ днешния Поповски прѣдставителенъ изборъ стражаритѣ стрѣляли на избирателитѣ. Подробностни пощата. — Чаневъ, П. Владовъ, С. Куртевъ.“

На слѣдующия денъ съ пощата получиме отъ Разградъ писмо отъ друго съ слѣдното съдържание на бюро:

„Избирателъ отъ Поповската околия тѣзи нощъ пристигналъ и расказва: околийскитѣ началници били арестували 5—6 души избиратели, като агитатори. Изборътъ се почналъ и като стотина избиратели подали бюлетинитѣ си, забѣлявали, че куртитѣ сж били нахлѣпени Попова съ споръ, защо шили пѣлни отъ по-напрѣдъ куртитѣ, избирателитѣ отварили куртитѣ и изборътъ не състои! Огнватъ да молятъ, за да освободятъ арестуванитѣ. Полицията стрѣля върху нѣмъ. Ранени 5—6 души. Тримата тежко ранени, пошесть докарани тукъ въ болницата. Имало и леко ранени и конье убити. Но съ второ ще ни лѣмъ подробно. Прѣдседателъ на бюрото е билъ Тодоръ Николовъ, членъ отъ Постоянната Комиссия и правител. кандидатъ. — 14-й Февруарий 1894 год.“

Кой знае защо и до сега не получиме по-пълни подробности. . . Види се, вѣсачитѣ ни не сж съжгали, но какъвъ начинъ да ни прѣдаждатъ тия си пѣлни подробности.

— В. „Свобода“, ту подъ този, ту подъ този образъ, се току ни заката съ безочливия извѣрциания на писаното ни. Ако читателитѣ му сж толкова прѣсти, колкото ги счита „Свобода“, като ги храни съ подобни извѣрциания, — хубава работа, но ний тѣй не ги считаме и за туй съ тия негови язни извѣрциания не ще се занимаемъ. А колкото за „пустата холера“, че не си прѣглеждаме тефтери, ще си позволимъ да кажемъ, че тя, както се види, ще почне отъ Свободинитѣ редакторъ . . .

— Получиме брой 1-й отъ новъ вѣстникъ „Защита“, който похвалъ да се издава въ Шуменъ. Вѣстникътъ въ вѣстникелната си статия казва: „Ний ще бичуваме неимало всички поддръжници и сателити — чиновници или граждани — на днешното правителство и на негови режимъ, защото това министерство сжествува благодарение на такъзато поддръжка: приятелствъ и поддръжателствъ на днешното министерство не може да не бжде неприятелъ и зложелателъ на народа.“

Годишната цѣна на „Защита“ е 8 лева, а полугодична — 4 лева. Цѣ: излиза всѣка сѣбота.

Желамъ на Шуменскитѣ си събрать всичко добро.

— Зацарува въ града ни правдата — съ кавички, разбира се. „Правда“ вѣстникъ политически се роди въ Варна. П тѣзи правда ще озари „народно-либералната партия“, ще сж прѣобрази, като Христа (Боже, прости ме!) Честитимъ на „партията“ този достоеенъ за неж прѣдставителъ и молитвуваме, щото во нѣки вѣковъ сѣ такъва „правда“ да сж прѣдставляватъ въ българския ни печатъ.

На самия вѣстникъ нашата дума е, че много кжсно се е събудилъ. . .

— В. „Другарь“ неумѣтно напада тукашната община, че отпустила по бюжета си пари за покрѣпане високи гости, а за лѣкове на бѣдин — ни стотинка.

Градътъ пригѣжана градска болница за бѣдин, заедно съ аптека, — това трѣбваше тѣй сжщо да види събратьтъ въ бюжета.

ПРѢПИСЬ. ОБВИНИТЕЛЕНЪ АКТЬ.

(Продължение отъ брой 93).

„Нѣ допущаме, казахме, че Князьтъ не знае днешното управление. Имаме даже защо тѣй да мислимъ“. . . Князьтъ, ако е билъ сторилъ намѣрене да промѣни правителството и не го исплани, трѣбва да е безсиленъ, макаръ и да е Князь на България. — Нито ще бжде чудно, нито ще бжде невъзможно, ако е тѣй, защото тиранията никога не е имала граници, за да има и сега“. . . Ний не разбираме никакво извинение на нашитѣ Князь съ безсилне, за да испланива своитѣ права и задължения къмъ народа си. Той би трѣбвало да храни въ всякой случай повече доврѣе въ народа си, отколкото въ правителството си“. . . По нека прѣдположимъ, най-сетитѣ, че Князьтъ и до днесъ още не е убѣденъ, че правителството не се подзава съ народно доврѣе и за туй съ своя воля го държи и му подарява и своето доврѣе. Нека да допуснемъ, че Князьтъ не е струвалъ нито намѣрене да промѣни правителството. — Прѣди всичко, признаването на такъвъ фактъ бие въ очи неприятно: проповѣда се, че Князьтъ не бива да стана партизанитѣ, а въ този случай Той се являва като партизанитѣ на правителството въ създателството на исключителни закони! Да не принадлежи той на опозицията — разбираме; но трѣбва да не принадлежи и на правителството, защото той трѣбва да принадлежи нещѣло на народа, на Конституцията, въ които именно за туй се каже“. . . „Ако Князьтъ царува и е длъженъ да гледа хладнокрѣвно всѣкакво тирания отъ правителството, какво остава за длъжностъ на Короната? А на ли се даважъ толкова оплаквания до Княза, какъвъ резултатъ имахъ и тѣ? Немъ такъвъз бива политическо партизанство? Ами, че Гърция и Сърбия за примѣръ?“ — Най-послѣ автора завършна статията си съ припорежка да направи П. Ц. ВИСОЧЕСТО КНЯЗЪТЪ едно специално шѣстествеие извъ България за да се запознае отъ близо и направо отъ народа си за положението и симпатитѣ му (на народа) къмъ днешното тѣй нарѣчено отъ автора неконституционно правителство, ако П. Ц. Височество Господаря се влияе отъ розовитѣ краски, съ които се прѣдставлявали нему работитѣ отъ окръжачитѣ Го и правителственитѣ органи. Съ горѣцитъ-ранитѣ пассажи, съдръжаци се въ написаната статия подъ заглавие „Князьтъ“ въ брой 90 на в. „Черно Море“ на страницитѣ I и II, автора на тѣзи статии твърди най-несправедливо слѣдующето: а) Че Негово Царско Височество Българскитѣ Князь билъ одобрявалъ противоконституционни (противонакони) наредби (законали), като на примѣръ измѣненето закона за печата отъ послѣдната сессия на VII Обикнов. Народно Собрание и ограничаване богатствата и икономитѣ на Българскитѣ народъ чрезъ разни данъци и налози, а заедно съ това, че Той — П. Ц. Височество — върши държавна измѣна, измѣна на основния законъ — конституцията, и става кѣтвотпрѣстѣпникъ; б) Че Негово Ц. Височество Князьтъ немарливо се билъ отнасялъ къмъ своитѣ обязанности, като не билъ изучавалъ вършенитѣ безакония на правителството Му и тѣчението отъ послѣдното народната воля, — въобще, не испланивалъ съвѣстно и съ достатъчно внимание обязанноститѣ си къмъ народа, който управлява; в) Че П. Ц. Височество Князьтъ съзнателно билъ сдружилъ съ правителството за да тѣчи волята народна въ изборитѣ; 2) Че П. Ц. Височество

билъ поддържал едно несъстоятелно правителство, което съ деспотски ердства си било служело, което било докарало страната въ едно по лошо положение отъ положението, когато е била подъ турското иго и което се стръмяло да ограби и обанкрути страната; д) Че Н. Ц. Височество билъ не зачиталъ правата на народа и не внималъ въ внимание оплакванията му; е) Че Н. Ц. Височество билъ поддържалъ настоящето правителство единствено за това, защото го правителство поддържало династията и блъскътъ, макаръ и да не зачитало правата на гражданитъ; ж) Че Н. Ц. Височество Князътъ билъ хранилъ повече доверие въ правителството отъ колкото въ народа си и з) Че Н. Ц. Височество вършилъ съзнателно изложението по-горъ. Съ други думи, автора на статията подъ заглавие „Князътъ“ приписва най-неправедливо на Българския Държавенъ Глава да е извършилъ купъ постъпки, противни на честта на единъ Държавенъ Глава и на законитъ въ страната единствено съ намърене да оскърби Високата честъ и достоинство на Н. Ц. Височество Господаря, дѣяние, съдържащо напълно елементитъ на прѣстѣплението „кльветата“. Отъ друга страна, автора на статията нарича Н. Ц. Височество Князътъ безименъ и страшилъ да изпълнява своитъ задължения къмъ народа си, като неговъ Господарь — Държавенъ Глава, че е партизанитъ и не храни доверие къмъ народа и най-послъ, че се владяе и приема за истински само тия дѣла въ България, които се рисуватъ отъ окръжающитъ Го партизани на тѣй названното отъ автора неконституционно настояще правителство, чрезъ което умислено съ намърението за оскърбление, автора оказва пренебрежение и пресърване къмъ честта на Господаря, — дѣяние, съдържащо всичкитъ елементи на прѣстѣплението, оскърбление особата на Н. Ц. Височество Българския Князъ“.

Съ доуцанието отъ страна на отговорникъ редакторъ на в. „Черно Морѣ“, П. Чебай да се напечата въ брой 90 на сѣщия вѣстникъ статията подъ заглавие „Князътъ“, съдържащи горѣцити паритѣ инкримпирани пасажи, сѣщия отговорникъ П. Чебай е разприсналъ кльвети за Негово Царско Височество Князътъ и Го оскърбява чрезъ печата, а съ това е извършилъ прѣдвиденото прѣстѣпление въ чл. 22 отъ закона за печата. Поканенъ отговорникъ редакторъ П. Чебай отъ Сѣдебнитъ Слѣдователъ да посочи автора на инкримпиранията статия, отказвалъ и заявявалъ, че самъ ще отговори за сѣщата статия (чл. 6 на слѣдственното дѣло). Прокурорскитъ надзоръ при Варнен. Окр. Сѣдъ, като има прѣдъ видъ: че съ напечатането въ брой 90, отъ 15-й Януарий т. г. на издаванитъ се въ г. Варна в. „Черно Морѣ“ отговорникъ редакторъ П. Чебай е накльветилъ и оскърбилъ Н. Ц. Височество Българския Князъ чрезъ печата; че извършеното това дѣяние отъ П. Чебай е прѣстѣпно, като запрѣтено подъ страхъ на наказание отъ закона; че подобни прѣстѣпни дѣяния се прѣслѣдватъ ех offiсiо отъ Прокурорскитъ Надзоръ; че по родътъ на прѣстѣпното дѣяние и по мѣстоизвършването му, дѣлото е подсѣдно на тукашния Окр. Сѣдъ, заради тия и на основание ст. ст. 1, 2, 12, 13, 15, 17 и 19 отъ допълнението къмъ Вр. Сѣдебнитъ Правила и чл. чл. 3, 5, 7, 9, 13, 14, 35 и 36 ал. III отъ закона за печата прѣдана подъ сѣдъ въ Варнен. Окр. Сѣдъ Петръ Николовъ Чебай, отъ г. Варна, 53 годишенъ, отговоренъ редакторъ на в. „Черно Морѣ“, българинъ, православенъ, жененъ, грамотенъ, българскитъ поданикъ, подъ сѣдъ не билъ, да го сѣди безъ участие на сѣдебни засѣдатели и накаже съгласно чл. 22 отъ закона за печата.

Настоящия обвинителенъ актъ се състави отъ Прокурорскитъ Надзоръ при Варнен. Окр. Сѣдъ днесъ на 28 Януарий 1894 година въ г. Варна. Подписалъ Прокуроръ Ю. Данчевъ. Списъкъ на лицата за призоваване при разглеждането на дѣлото: *Петръ Николовъ Чебай*, отговоренъ редакторъ на в. „Черно Морѣ“, отъ г. Варна. Подписалъ: Прокуроръ Ю. Данчевъ.

Върно:

Прѣдсѣдателъ: **Н. Гиневъ**

Подсекретаръ: **И. Ковчазовъ**.

Свършилъ: **С. Кираджиевъ**.

ОТЪ СЪДЕБИТЪ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЪДЪ

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 306

Подписанний К. Кутевъ, п. Сѣд. Приставъ, при Варнен. Окр. Сѣдъ на III уч. обявявамъ, че на основание изпълнителния листъ подъ № 441 издаденъ отъ Варненскитъ Мир. Сѣдия прѣвъ 1892 г. въ полза на Павли Георгиевъ отъ с. Диншпудакъ, противъ Сидеръ Яневъ отъ Кестирчъ за сто двадесетъ 120 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станалитъ разноси, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражданското Сѣдопроизводство, отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Черно Морѣ“, и до 31 денъ ще се произведе публична продажъ на слѣдующитъ длъжникови имоти: 1) Нива три уврати въ землището на с. Кестирчъ, мѣстность „Драгай-Дере“, при сѣсѣди: Дѣдо Георги, Парушъ Николовъ, рѣка и пѣтъ. Първоначално прицѣнена за 39 лева, 2) Нива петъ уврати сѣщо землище, мѣ-

стность „мешеликъ“, сѣсѣди: Никола Димовъ, Стоянъ Костадиновъ, пѣтъ и сѣкжъ Мария—61 л. 3) Нива петъ уврати сѣщо землище и сѣкжъ мѣстность, сѣсѣди: Никола Димовъ, Стоянъ Костадиновъ, сѣкжъ Мария и пѣтъ—61 л. 4) Нива три уврати сѣщо землище, мѣстность „Караманлъ-Дермени“, сѣсѣди: Рѣка, воденица, грамада и Кириякъ Яковъ 33 л.

Желающитъ да купятъ горнитъ имоти нека се явятъ въ канцеларията ми прѣвъ опредѣлений срокъ.

Гр. Варна, 4 Ф-рий 1894 г.

П. Приставъ: **К. К. Кутевъ**.

3—497—2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 296

Подписанний, Г. Захариевъ, Сѣдебенъ Приставъ при Варненскитъ Окр. Сѣдъ, на I Градскитъ участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1040 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Черно Морѣ“, ще почне публичната продажба на долѣозначеното недвижимо имущество и ще се продължава 31 денъ, слѣдъ това ще има 5% въ десетъ деня, въ канцеларията си въ г. Варна ще произведъ втория пѣтъ продажбата му, принадлежаща на Щеря, Баласа, Парашкева Георгиеви и на Касандра Георгиева отъ гр. Варна, а то е: Една стая, построена отъ простъ дървено-прѣстенъ материалъ, покривъ керемиденъ, прѣобърната на домъ, построена око 16 кв. метра, съ дворъ отъ около 34 кв. мѣтра, находяща се въ гр. Варна, II уч. между сѣсѣдитъ: Хаджи Данаилъ, отвѣтницитъ, Иванъ Терзиевъ и пѣтъ, безъ номеръ, между сѣсѣднитъ нумера 444 и 446.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Ивана Терзиевъ отъ гр. Варна по изпълнителния листъ № 95 отъ 14 Януарий 1887 г. на I Варнен. Мировий сѣдъ, състоящъ се отъ 460 лева и др.

Надаванието ще почне отъ оцѣнката, 500 лева.

Интересующитъ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки при сѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна 9-й Февруарий 1894 г.

Сѣдебенъ Приставъ: **Г. Захариевъ**.

3— —2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 461

На основание изпълнителния листъ подъ № 1189, издаденъ прѣвъ 1893 г. отъ Козлуджанскитъ Мировий Сѣдия, въ полза на Кириякъ Михайловъ отъ Варна, противъ Друми Стойчевъ отъ с. Куюджюкъ, като настоянитъ наследникъ на на умрѣлия Станчо Друмевъ, за 280 лева, лихви 10% годишно отъ 13 Октомврий 1892 г. до окончателното имъ исплащане и станалитъ сѣдебни и по изпълнението разноси, както и послѣдующитъ, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Черно Морѣ“, до 31 денъ ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гр. сѣдопроизводство, на слѣдующитъ длъжникови имоти: 1) Нива седемъ и половина уврати въ землището на с. Куюджюкъ, въ мѣстността „Кара-Балъкъ“, при сѣсѣди: Костадинъ Демирчевъ и гора, първоначално прицѣнена за 60 лева. 2) Нива шестъ уврата, сѣщо землище, мѣстность „Евимахаленскитъ пѣтъ“, сѣсѣди: Ив. Вълковъ, Костадинъ Кръстевъ и пѣтъ—48 лева. 3) Нива три и половина уврати сѣщо землище мѣстность „Вехтия Востаналъкъ“, сѣсѣди: Яни Радевъ Данаилъ Великовъ и долъ—28 лева. 4) Къща отъ единъ етажъ, съ двѣ стаи, покрита съ керемиди, и дворъ 2½ уврата въ с. Куюджюкъ, при сѣсѣди: Иванъ Желевъ, Костадинъ Друмевъ, Михалъ Петковъ, Русси Василевъ и Вълко Желевъ—200 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми въ г. Варна. Желающитъ да ги купятъ нѣка се явятъ прѣвъ опредѣлений, по-горъ, срокъ.

15 Февруарий 1894 г. гр. Варна.

П. Сѣд. Приставъ: **К. К. Кутевъ**.

3—1

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 455

На основание изпълнителния листъ подъ № 1186, издаденъ прѣвъ м. г. отъ Козлуджанскитъ Мир. Сѣдия, въ полза на Кириякъ Михайловъ отъ Варна, противъ Русси Василевъ отъ Куюджюкъ за 102 лева и 90 ст., лихви 12% годишно отъ 31 Септемврий 1892 год. до исплащането имъ и станалитъ сѣдебни и по изпълнението разноси, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Черно Морѣ“, до 31 денъ ще се извърши публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1026 отъ гражданското сѣдопроизводство, на слѣдующитъ длъжникови имоти: 1) Нива, четири уврати въ землището на с. Куюджюкъ, мѣстность „отъ горъ село“, при сѣсѣди: Ив. Куцаровъ, Петко Георгиевъ и пѣтъ. първоначално прицѣнена за 32 лева. 2) Нива петъ уврати сѣщо землище, мѣстность „Влахарски пѣтъ“, сѣсѣди: Никола Кателиевъ, пѣтъ, Домъ и Димо Вълковъ — 40 лева. 3) Нива десетъ уврати сѣщо землище, мѣстность „Бѣлка“, сѣсѣди: Ангелъ Господиновъ, Станчо Митевъ и Корня — 80 лева.

Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми въ гр. Варна.

Желающитъ да ги купятъ нека се явятъ прѣвъ опредѣлений, по горъ, срокъ.

Гр. Варна, 15 Февруарий 1894 г.

П. Сѣд. Приставъ: **К. К. Кутевъ**.

3— —1

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 464

На основание изпълнителния листъ подъ № 1187, издаденъ прѣвъ м. г. отъ Козлуджанскитъ Мировий Сѣдия, въ полза на Кириякъ Михайловъ отъ Варна, противъ Стоянъ Желевковъ отъ с. Куюджюкъ за триста тридесетъ два (332) лева, лихвитъ имъ 12% годишно отъ 21 Септемврий сѣща година до послѣдното имъ исплащане и станалитъ сѣдебни и по изпълнението разноси 28. 50 лева, както и по слѣдующитъ, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ в. „Черно Морѣ“, и до 31 денъ ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство, на слѣдующитъ длъжникови имоти: 1) Нива седемнадесетъ и половина уврати, въ землището на с. Куюджюкъ, въ мѣстността „отъ горъ село“, при сѣсѣди: Георги Желевъ, Тодоръ Атанасовъ, Минчо Пеневъ, Пена Ивановъ, първоначално прицѣнена за 140 лева. 2) Нива дванадесетъ и половина уврати сѣщо землище, мѣстность „Евимахаленскитъ пѣтъ“, сѣсѣди: Велико Пенковъ и пѣтъ—100 лева. 3) Нива десетъ уврати, сѣщо землище, мѣстность „Ювевъ Тарла“, сѣсѣди: Данаилъ Великовъ, Кало Цоневъ, Кало Кръстевъ и пѣтъ—72 л. 4) Нива седемъ уврати, сѣщо землище мѣстность „Евимахаленскитъ пѣтъ“, сѣсѣди: Петко Георгиевъ, Калудъ Стояновъ и Георги Янчевъ — 56 лева.

Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми въ гр. Варна.

Желающитъ да купятъ рѣченитъ имоти, могатъ да се явятъ въ опредѣлений по-горъ срокъ.

Гр. Варна, 15 Февруарий 1894 г.

П. Сѣд. Приставъ: **К. К. Кутевъ**.

3— —1

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 224

Подписанний П. Костовъ, П. Сѣдебенъ Приставъ, при Варненскитъ Окр. Сѣдъ на IV-й Добрич. участъкъ, съгласно чл. 1004—1027 отъ гражданското Сѣдопроизводство обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ в. „Черно Морѣ“ до 31 денъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ, ще продавамъ слѣдующи недвижими имотъ, принадлежащъ на Стоянъ Петковъ отъ гр. Добричъ, а именно: (½) половината отъ една къща находяща се въ III-й участъкъ на града Добричъ подъ No 52, построена отъ простъ прѣстенъ и дървенъ материалъ на единъ катъ отъ двѣ отдѣление, покривъ керемиденъ, дълга

10 метра, висока 1½ метра, и широка 3 метра, съ дворъ отъ 1½ декара, при сѣсѣди: Попъ Стефанъ, Колою Пенчовъ, Несимъ Адамовъ и двѣ страни улица.

Тѣзи къща е собствена на Стоянъ Пенчовъ отъ гр. Добричъ, продава се за исплащане дългътъ му къмъ Яни Н. Митаксовъ отъ гр. Добричъ по изпълнителния Листъ No 1329 на г-на I-й Добричскитъ Мировий Сѣдия;

Желающитъ да ж купятъ прѣвъ работното врѣме могатъ да дохождатъ и надаватъ надъ оцѣнката.

Гр. Добричъ, 28 Януарий 1894 г.

П. Сѣд. Приставъ: **П. Костовъ**.

3— —2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 168

Подписанний, Д. Златевъ, пом. Сѣдебенъ Приставъ при Варненскитъ Окр. Сѣдъ, на II Градскитъ участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1021 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Морѣ“ продажбата ще почне и продължава тридесетъ единъ денъ въ канцеларията ми, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право падавание 5% върху слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на сирачето Георги Атанасовъ, ¼ частъ отъ къщата, находяща се въ гр. Варна, IV участъкъ подъ № 38, цѣлата—състои отъ двѣ стаи, единъ мутѣакъ съ дворно мѣсто и постройката 140 квадратни метра, съставена отъ простъ дървенъ материалъ, покривъ керемиденъ, при сѣсѣди: Моско Тодоровъ, Янаки Димитровъ, Тодоръ Нейковъ и пѣтъ.

Тѣзи частъ ще се продаде съгласно опредѣлението No 860 отъ 24 Септемврий 1893 г. на III Варненскитъ Мировий Сѣдия, чл. 67 и 151 отъ настоянитъ законъ, съ първоначалната цѣна 200 лева.

Интересующитъ се могатъ да прѣгледдатъ книгата по продажбата всѣки присѣтственъ денъ въ канцеларията ми.

Г. Варна, 20 Януарий 1893 год.

пом. Сѣдебенъ Приставъ **Д. Златевъ**.

3— —3

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 463

На основание изпълнителния листъ подъ № 1185, издаденъ отъ Козлуджанскитъ Мировий Сѣдия прѣвъ 1893 год. въ полза на Кириякъ Михайловъ отъ Варна, противъ Янаки Панайотовъ за 104 лева и 55 ст., лихвитъ имъ отъ 21 Септемврий 1892 год. до исплащането разноси 20-90 лева, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Черно Морѣ“ до 31 денъ ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, на слѣдующитъ недвижими имоти: 1) Нива три уврати въ землището на с. Куюджюкъ, въ мѣстността „отъ горъ селото“, при сѣсѣди: Ганю Ивановъ, Велико Данаиловъ, Никола Желевъ, и пѣтъ, първоначално прицѣнена за 24 лева. 2) Нива осемъ уврати, сѣщо землище, мѣстность „Крумовски пѣтъ“, сѣсѣди: Михалъ Петковъ, Нидѣлю Вълковъ и пѣтъ—68 л. 20 ст. 3) Нива три уврата сѣщо землище, мѣстность „Юрта“, сѣсѣди: Никола Желевъ, пѣтъ и чешмя—24 лева. 4) Нива шестъ уврати сѣщо землище мѣстность „Варненскитъ пѣтъ“, сѣсѣди: Михалъ Трануловъ, Стою Георгиевъ, Димо Вълковъ и корня.

Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми въ гр. Варна. Желающитъ да ги купятъ нека се явятъ прѣвъ опредѣления по-горъ срокъ.

15-й Февруарий 1894 г. гр. Варна.

П. Сѣд. Приставъ: **К. К. Кутевъ**.

АПТЕКАРСКИ ПРАКТИКАНТЪ съ 5 годишна практика търси мѣсто. Споразумѣние до М. въ Хотелъ „София“, въ Варна.

ВИЕНСКИ СТОЛОВЕ

отъ разни сортове пристигнахъ въ склада на **Хр. Н. Войниковъ** въ Варна.

Продажба съ умѣрени цѣни.